

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobce: J. N., narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Zdeňkem Burdou
sídlem Leknínová 3033/7, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: Krajský úřad Kraje Vysočina
sídlem Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 2021, č. j. KUJI 101235/2021,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Magistrát města Jihlavy, odbor dopravy (dále jen „správní orgán prvního stupně“) rozhodnutím ze dne 4. 10. 2021, sp. zn. SZ-MMJ/OD/47028/2021/10 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) zamítl dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním

provozu“), jako nedůvodné námitky žalobce proti provedení záznamů bodů v jeho evidenční kartě řidiče, a tyto záznamy potvrdil. Žalovaný následně rozhodnutím ze dne 15. 11. 2021, č. j. KUJI 101235/2021 (dále jen „napadené rozhodnutí“), podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítl odvolání žalobce podané proti prvostupňovému rozhodnutí a toto rozhodnutí potvrdil.

II. Stanoviska účastníků řízení

2. Žalobce se domáhá zrušení správních rozhodnutí obou stupňů a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Namítá, že správní orgány nedostatečně odůvodnily, proč nedošlo k odečtu bodů, obě rozhodnutí jsou proto nepřezkoumatelná. Záznamem stanoveného počtu bodů v registru řidičů a jeho oznámením se v žádném případě nepozbývá odborná způsobilost k řízení motorového vozidla. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, (všechna zde citovaná judikatura Nejvyššího správního soudu je dostupná na www.nssoud.cz) uvedl, že záznam stanoveného počtu bodů v registru řidičů je „trestem“ ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a čl. 7 odst. 1 věty druhé Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Jestliže je záznam stanoveného počtu bodů v registru řidičů trestem a námitky mají podle § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu odkladný účinek, nelze na pachatele hledět jako na vinného, dokud není rozhodnuto o opravném prostředku. Opačný postup by byl v rozporu se zásadou presumpce neviny vyjádřenou v čl. 6 odst. 2 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Žalobce si není vědom, že by měl spáchat údajné přestupky (a to zejména u přestupků vyřešených údajně blokově policií), že by mu bylo doručeno jakékoliv rozhodnutí nebo že by bylo rozhodováno v eventuálním blokovém řízení. Žalobce dále popírá, že by mu patřil podpis na bloku na pokutu, neboť podpis je zcela odlišný od jeho a padělaný, proto navrhoval provedení znaleckého posudku z oboru písmoznalectví, což však správní orgány odmítly. Správní orgány nereagovaly na žádost o vyškrtnutí záznamu bodů z důvodu porušení zásady *ne bis in idem*, žádost o přerušování řízení a návrh na obnovu jednotlivých řízení o přestupku.
3. Žalovaný ve svém vyjádření odkazuje na napadené rozhodnutí a navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

III. Posouzení věci krajským soudem

4. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“), a řízení předcházející jeho vydání. Soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Při rozhodování vycházel z obsahu správního spisu, nad jehož rámec nebylo potřeba provádět dokazování.
5. Předně považuje zdejší soud za nutné předeslat, že *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta“* (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78). Jelikož žalobce přednesl své námitky pouze v obecné podobě, může na ně soud taktéž reagovat pouze v obecné rovině

Není úkolem soudu, aby blíže nespecifikovaná obecná konstatování žalobce sám rozváděl, a dotvářel tak za žalobce znění žalobních námitek.

6. Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, jelikož není zřejmé, proč nedošlo k odečtu bodů. Soud se s hodnocením žalobce neztotožnil. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný přezkoumal způsobilost rozhodnutí, na základě nichž došlo k zápisu bodů, jako platných podkladů pro zápis bodů do registru řidičů. Správní orgán prvního stupně i žalovaný přitom dospěli k závěru, že předmětná rozhodnutí jsou způsobilým podkladem pro tento zápis. Jak prvostupňové, tak napadené rozhodnutí, obsahují také úvahu správního orgánu ohledně případného splnění některé z podmínek § 123e zákona o silničním provozu, v důsledku které dochází k odečtu bodů. Ani v jednom případě však správní orgány nedospěly k závěru, že by podmínky pro odečet bodů byly splněny. Dle soudu je tak otázka neodečtení bodů odůvodněna zcela dostatečně.
7. Není pravdou, že by žalovaný ignoroval námitku žalobce týkající se porušení zásady *ne bis in idem*. Žalovaný se s touto námitkou řádně vypořádal v závěru napadeného rozhodnutí. Dále správní orgán nemusel reagovat na návrh žalobce na přerušení řízení, jelikož je na úvaze správního orgánu, zda k přerušení řízení přistoupí. Žalobce navíc tento návrh nijak neodůvodnil. Pokud jde o žalobcův návrh na obnovu jednotlivých řízení o přestupku spolu s návrhem na zahájení přezkumného řízení, soud dodává, že tato otázka není předmětem přezkumu v řízení o námitkách, jak byl žalobce ostatně správními orgány upozorněn. Žalobce tento návrh také ničím neodůvodnil, ostatně o nekonkrétnosti návrhu svědčí již žádost o obnovu více řízení o přestupku; v dané věci je relevantní toliko jedno řízení o přestupku, jak soud uvádí níže. Námitky nepřezkoumatelnosti vznesené žalobcem jsou nedůvodné.
8. Soud předepisuje, že v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu, z něhož plynou skutečnosti rozhodné pro provedení záznamu), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání obsaženému v příloze k citovanému zákonu. Soud se proto v souladu s těmito pravidly zabýval tím, zda správní orgány v souladu se zákonem učinily zápis bodů na základě způsobilého podkladu.
9. Z prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že podkladem pro zápis bodů byly dva soudní rozsudky a jedno správní rozhodnutí. Z pravomocného rozsudku Okresního soudu v Jihlavě ze dne 25. 1. 2021, č. j. 1 T 128/2020-155, vyplývá, že se žalobce dopustil dne 15. 8. 2019 při řízení motorového vozidla spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“). Za toto jednání byly zaznamenány 4 body. Z pravomocného rozhodnutí Městského úřadu Velké Meziříčí ze dne 26. 5. 2020, č. j. KUJI 75496/2020, vyplývá, že žalobce dne 2. 3. 2020 při řízení motorového vozidla porušil § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu. Za toto jednání byly zaznamenány taktéž 4 body. Z pravomocného rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 15. 7. 2021, č. j. 7 To 177/2021-119, vyplývá, že se žalobce dopustil dne 5. 11. 2021 při řízení motorového vozidla spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Za toto jednání byly zaznamenány taktéž 4 body.

10. Výše uvedená rozhodnutí jsou součástí správního spisu. Soud se s nimi seznámil a dospěl k závěru, že se jedná o pravomocná rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo pravomocná rozhodnutí o uložení trestu za trestný čin, jedná se proto o způsobilé podklady k záznamu do registru ve smyslu § 123b odst. 2 písm. b) a c) zákona o silničním provozu. Z rozhodnutí plynou skutečnosti rozhodné pro záznam do registru, přičemž záznam do registru byl proveden vždy v souladu s těmito skutečnostmi. Ve všech případech se žalobce dopustil řízení motorového vozidla bez držení příslušné skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění. Za toto jednání náleží dle přílohy č. 1 zákona o silničním provozu zápis 4 bodů, což bylo v předmětné věci taktéž dodrženo.
11. Krajský soud tudíž zcela aprobejuje postup žalovaného a správního orgánu prvního stupně, jejich rozhodnutí byla vydána v souladu se zákonem. Pro úplnost se však soud ještě vyjádří k dalším námitkám žalobce, ačkoliv byly vzneseny toliko v obecné rovině a navíc jsou do značné míry mimoběžné a irelevantní. Ostatně obsah žaloby celkově budí dojem, že se zástupce žalobce, byť právní profesionál, s napadeným rozhodnutím snad ani neseznámil.
12. Soud se ztotožňuje s názorem Nejvyššího správního soudu uvedeným v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, čj. 6 As 114/2014-55, č. 3339/2016 Sb. NSS, že záznam stanoveného počtu bodů v registru řidičů je „trestem“ ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, na což žalobce poukazoval. Stejně tak soud nezpochybňuje, že na základě § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu podání námitek proti provedenému záznamu bodů přerušuje běh lhůty pro odevzdání řidičského průkazu ve smyslu § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu do doby, než rozhodnutí o námitkách nabude právní moci. Soud však již nerozumí tomu, proč by tato argumentace měla být ve věci relevantní. Žalobce toliko v poznámce uvádí, že před rokem 2015 mělo být údajně s nějakými účastníky zacházeno v rozporu se zásadou presumpce neviny, což je však v předmětné věci irelevantní. Žaloba neobsahuje žádná tvrzení stran případného porušení zásady presumpce neviny v řízení před správním orgánem prvního stupně, či žalovaným. Soud proto argumentaci žalobce nepovažuje za důvodnou.
13. K tvrzením žalobce, že si není vědom, že by předmětné přestupky spáchal, soud dodává, že není přípustné, aby se správní orgány v řízení o námitkách proti záznamu bodů zabývaly námitkami, které měly být uplatněny v příslušných řízeních, která předcházela vydání rozhodnutí, jež je podkladem pro zápis bodů do registru řidičů. To, že žalobce dané přestupky, či přechyby, spáchal, bylo již objasněno v těchto řízeních, což stvrzují příslušná pravomocná rozhodnutí. Přezkum rozhodnutí o námitkách je do značné míry omezen, jak již soud vysvětloval výše. Ze stejných důvodů je nepřipustná také námitka žalobce, že si není vědom toho, že by mu tato rozhodnutí byla doručována.
14. S předmětem řízení se zcela mýlí námitky žalobce, že se nedopustil přestupků řešených v blokovém řízení, případně, že podpis uvedený na blocích není jeho a musel být zfalšován. Žádný příkazový blok nebyl v případě žalobce podkladem pro zápis bodů do registru řidičů. Návrh na provedení znaleckého posudku z oboru písmoznalectví by tudíž v žádném případě nevedl k objasnění věci a byl by zjevně nadbytečný.

IV. Shrnutí a náklady řízení

15. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s.
16. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Podle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil,

proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. srpna 2023

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu